

Research Paper

The role discriminate aggression, difficulty in emotion regulation and distress tolerance male students on vandalism behaviors

Saeed Veisi^{1*}, Ehsan Shirpoor², Sadaf Imani¹ & Yaser Shirpoor³

1. MA in educational psychology, University of Bu-Ali Sina, Hamadan, Hamadan, Iran.

2. M.A. in School Counseling, Shahid Rajaee Tarbiat University, Tehran, Iran.

3. Student of Payam Noor University, Kohdasht branch, Kohdasht, Iran.

Citation: Veisi, S., Shirpoor, E., Imani, S. & Shirpoor, Y. (2023). [The role discriminate aggression, difficulty in emotion regulation and distress tolerance male students on vandalism behaviors (Persian)]. *Journal of Research in child and adolescent psychotherapy*, 1(1):65-76. <https://dx.doi.org/10.22098/rcap.2022.5>

doi 10.22098/rcap.2022.5

Article Info:

Received: 2022/11/01

Accepted: 2023/01/18

Available Online: 2023/03/11

Key words:

Aggression, difficulty in emotion regulation, distress tolerance, vandalism behaviors

ABSTRACT

Objective: The present study aims to done investigate role discriminate aggression, difficulty in emotion regulation and distress tolerance male students on vandalism behaviors. The study was a causal-comparative research.

Methods: The statistical population consists of all the male students of high school Arak city in year academic 2021-2022. For that 30 male students with vandalism behaviors and 30 male students without vandalism behaviors were picked through subjective sampling and aggression questionnaire of Buss and Perry (1992), difficulties in emotion regulation scale of Gratz and Roemer (2004) and distress tolerance scale Simons and Gaher (2005) were administered to them. Data were analyzed by SPSS-24 software, using discriminant analysis method. The obtained data were analyzed by the discriminant analysis method.

Results: The results of the discriminant analysis showed that variable aggression, difficulty in emotion regulation and distress tolerance male students can help to prediction vandalism behaviors. The function discriminant analysis assigned 88/3 percent of the male students with and without of vandalism behaviors.

Conclusion: The findings clarified the importance of aggression, difficulty in emotion regulation and distress tolerance in distinguishing male students with and without vandalism behaviors; hence these factors can be used in prevention of vandalism behaviors by management.

Extended Abstract

1. Introduction

Destruction of property or destructive behavior (vandalism) as an irreparable obstacle to the concept and facilities of today's societies, every year cause a lot of damage to financial and public capitals. Destruction of educational facilities is one of the important issues that the educational mind has made itself. It seems that most of these damages are caused by the students, in such a way that it goes beyond the educational environment and in addition, it destroys property such as doors, walls, desks and chairs of the school.

They vandalize property outside the educational environment, such as green spaces, bus seats, cinemas, etc. (Saeidi and et al, 2019). In other words, vandalism or the intentional destruction of public property is a social and cultural harm (Dolas and et al, 2019) that always causes huge damages to societies, and schools as one of the public and cultural societies are permanently at risk. This is damage (Qasemzadeh and et al, 2019). Vandalism occurs in different age and social groups, one of the notable examples of which is the destructive behavior of teenagers (Kira & Ivan, 2021). One of the predictors of vandalism is aggression (Pedersen and et al, 2022).

*Corresponding Author:

Saeed Veisi

Address: MA in educational psychology, University of Bu-Ali Sina, Hamadan, Hamadan, Iran.

Tel: +98 (930) 3239843

E-mail: veisisaeed@yahoo.com

On the other hand, difficulty in emotion regulation, as a meta-diagnostic factor as non-acceptance of emotional responses or distress, difficulty in participating in purposeful behaviors and strategies and lack of emotional awareness, difficulty in controlling impulses, lack of emotional clarity and limited access to emotion regulation strategies has been defined (Colton and et al, 2023). Emotion regulation is an important factor in determining health and having successful performance in social interactions, and its deficiency is related to delinquency, vandalistic behaviors, and aggressive behavior (Jaafari and et al, 2016). Distress tolerance also refers to the extent to which a person is able to tolerate negative psychological or physical states (Sifat and et al, 2023). In other words, distress tolerance is defined as the ability and capacity to tolerate, endure and stand against negative and incompatible emotions. In other words, distress tolerance is defined as the perceived or actual ability to tolerate bad physical and emotional states (Vujanovic and et al, 2022). According to what was said, vandalism can be considered as one of the mild crimes, which is a kind of sick spirit in a person and leads to the destruction of public facilities such as public telephones, city bus seats, subway, and so on. and its importance is so much that it is considered a global disease of vandalism in the present century and modern era (Niyazi and et al, 2019). Also, from a practical point of view, it can be said that behavioral abnormalities and social deviations are one of the most important social issues and problems, and researchers are always searching for its types, causes, and complications, as well as finding solutions and strategies to get rid of these problems. There have been issues (Kord Karimi and Enlightenment, 2015). Conducting research to identify factors affecting it is very important and

necessary. The results of this research can be used in the education organization of Arak city to pay attention to the role of individual, family and educational factors in identifying factors affecting students' vandalism in their planning and policies. Therefore, according to what was said, conducting this research will be important and necessary for research. In order to achieve this important goal, this research sought to answer the question whether aggression, difficulty in regulating emotions and tolerance of distress in boys are able to distinguish and classify boys into two groups with and without vandalism behaviors?

2. Materials and Methods

The statistical population consists of all the male students of high school Arak city in year academic 2021-2022. For that 30 male students with vandalism behaviors and 30 male students without vandalism behaviors were picked through subjective sampling and aggression questionnaire of Buss and Perry (1992), difficulties in emotion regulation scale of Gratz and Roemer (2004) and distress tolerance scale Simons and Gaher (2005) were administered to them. Data were analyzed by SPSS-24 software, using discriminant analysis method. The obtained data were analyzed by the discriminant analysis method.

3. Results

The results of the discriminant analysis showed that variable aggression, difficulty in emotion regulation and distress tolerance male students can help to prediction vandalism behaviors. The function discriminant analysis assigned 88/3 percent of the male students with and without of vandalism behaviors.

Table 1. The results of the classification of groups by the detection function

		group	Predicted Group Membership		Total
			with	non	
Original	Count	with	24	6	30
		non	1	29	30
	%	with	80.0	20.0	100.0
		non	3.3	96.7	100.0

a. 88.3% of original grouped cases correctly classified

Table 1 shows a summary of the prediction results of group classification using the detection function. The results showed that 24 of the entire sample of boys with vandalistic behaviors were correctly identified in the group of boys with vandalistic behaviors, while this function was not able to correctly classify 6 of the boys with vandalistic behaviors in their group. Finally, these results show that the recognition function has correctly recognized the group membership of 0.80% of boys with vandalistic behaviors and 0.20% incorrectly, and for boys without vandalistic behaviors, this success is equal to 97.7. percent, and the inability to correctly identify boys with vandalistic behaviors was 3.3. In total, the analysis of the detection function was successful in predicting vandalistic behaviors for 88.3% of cases.

4. Discussion and Conclusion

The findings clarified the importance of aggression, difficulty in emotion regulation and distress tolerance in distinguishing male students with and without vandalism behaviors; hence these factors can be used in prevention

of vandalism behaviors by management.

5. Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

All ethical principles are considered in this article. The participants were informed about the purpose of the research and its implementation stages. They were also assured about the confidentiality of their information and were free to leave the study whenever they wished, and if desired, the research results would be available to them.

Funding

This research did not receive any grant from funding agencies in the public, commercial, or non-profit sectors.

Authors' contributions

All authors have participated in the design, implementation and writing of all sections of the present study.

Conflicts of interest

The authors declared no conflict of interest.

مقاله پژوهشی

نقش ممیزی پرخاشگری، دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی پسران بر رفتارهای وندالیستی

سعید ویسی^{۱*}، احسان شیرپور^۲، صدف ایمانی^۱ و یاسر شیرپور^۳

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا همدان، همدان، ایران.
۲. کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران.
۳. دانش آموخته دانشگاه پیام نور، واحد کوههدشت، کوههدشت، ایران.

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش ممیزی پرخاشگری، دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی پسران بر رفتارهای وندالیستی بود.

روش‌ها: این پژوهش از نوع علی-مقایسه‌ای بود. جامعه مورد بررسی دانش‌آموزان دوره متوسطه شهر اراک در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بودند. به این منظور تعداد ۳۰ دانش‌آموز پسر با رفتارهای وندالیستی و ۳۰ نفر بدون رفتارهای وندالیستی به شیوه هدفمند انتخاب شدند و به پرسشنامه پرخاشگری باس و پری (۱۹۹۲)، دشواری در تنظیم هیجان گراتز و رومر (۲۰۰۴) و تحمل پریشانی سیمونز و گاهر (۲۰۰۵) پاسخ دادند. داده‌های پژوهش به کمک نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۴ و با استفاده از روش تابع تشخیص (ممیزی) تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج تحلیل ممیزی نشان داد که با کمک پرخاشگری، دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی می‌توان رفتارهای وندالیستی پسران را پیش‌بینی کرد. تحلیل ممیزی توانست با ۸۸/۳ درصد پیش‌بینی صحیح پسران را به دو گروه با و بدون رفتارهای وندالیستی طبقه‌بندی نماید.

نتیجه‌گیری: نتایج این پژوهش نشان‌دهنده اهمیت پرخاشگری، دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی در امکان تمایزگذاری بین پسران با و بدون رفتارهای وندالیستی بوده و لذا می‌توان از این متغیرها در بحث پیشگیری از رفتارهای وندالیستی توسط مدیران مدارس استفاده کرد.

اطلاعات مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۸/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۰/۲۸

تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۱۲/۲۰

کلیدواژه‌ها:

پرخاشگری، دشواری در تنظیم هیجان، تحمل پریشانی، رفتارهای وندالیستی

مقدمه

اجتماعی و فرهنگی است (دولاس^۲ و همکاران، ۲۰۱۹) که همواره خسارات هنگفتی بر جوامع وارد می‌سازد و مدارس به عنوان یکی از متعلقات عمومی و فرهنگی جامعه به صورت مداوم در معرض این آسیب می‌باشد (قاسم‌زاده و همکاران، ۱۳۹۹). وندالیسم در گروه‌های مختلف سنی و اجتماعی به وقوع می‌پیوندد که یکی از نمونه‌های قابل توجه آن رفتارهای خرابکارانه نوجوانان است (کیرا و ایوان^۳، ۲۰۲۱). یکی از عوامل پیش‌بینی‌کننده وندالیسم، پرخاشگری^۴ است (پدرسن^۵ و همکاران، ۲۰۲۲).

تخریب اموال یا رفتارهای خرابکارانه (وندالیسم^۱) به عنوان یک عارضه جبران‌ناپذیر بر منافع و امکانات جوامع امروزی، هر ساله خسارات فراوانی را به سرمایه‌های ملی و عمومی وارد می‌سازد. تخریب امکانات آموزشی یکی از موضوعات مهمی است که ذهن روانشناسان تربیتی را به خود مشغول ساخته است. به نظر می‌رسد قسمت عمده‌ای از این آسیب‌ها به وسیله دانش‌آموزان صورت می‌گیرد، به گونه‌ای که گاه از محیط آموزشی فراتر رفته و علاوه بر تخریب اموالی چون درب، دیوار، میز و صندلی مدرسه، دست به تخریب اموال بیرون از محیط آموزشی مثل فضای سبز، صندلی اتوبوس‌ها و سینماها و غیره می‌زنند (سعیدی و همکاران، ۱۳۹۹). به عبارتی دیگر، وندالیسم یا تخریب ارادی اموال عمومی جامعه، آسیبی

* نویسنده مسئول:

سعید ویسی

نشانی: کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا همدان، همدان، ایران.

تلفن: ۳۳۳۹۸۴۳ (۹۳۰) ۹۸+

پست الکترونیکی: veisisaeed@yahoo.com

1. vandalism
2. Dolas
3. Kira & Ivan
4. aggression
5. Pedersen

پژوهش در روان‌درمانی کودک و نوجوان

می‌شود و پژوهشگران همواره در جستجوی انواع، علل و عوارض آن و همچنین یافتن راه‌حل و راهکارهایی برای رهایی از این مسائل بوده‌اند (کردکریمی و روشنائی، ۱۳۹۵). بنابراین برای رسیدن به پاسخ این سوال که عوامل مؤثر بر وندالیسم در دانش‌آموزان چیست؟ انجام تحقیقاتی برای شناسایی عوامل مؤثر بر آن از اهمیت و ضرورت فراوانی برخوردار است. از نتایج این پژوهش می‌توان در سازمان آموزش و پرورش شهر اراک استفاده کرد تا در برنامه ریزی‌های و سیاست‌گذاری‌های خود به نقش عوامل فردی، خانوادگی و آموزشی در شناسایی عوامل مؤثر بر وندالیسم دانش‌آموزان توجه کنند. لذا انجام این پژوهش با توجه به آنچه گفته شد دارای اهمیت و ضرورت پژوهشی خواهد بود. در راستای رسیدن به این هدف مهم، این پژوهش به دنبال پاسخگویی به این سوال بود که آیا پرخاشگری، دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی پسران بر قادر به تشخیص و طبقه‌بندی پسران به دو گروه با و بدون رفتارهای وندالیستی می‌باشند؟

روش پژوهش

پژوهش حاضر توصیفی و از نوع علی-مقایسه‌ای بود.

جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری: جامعه آماری پژوهش حاضر شامل دانش‌آموزان دوره متوسطه شهر اراک در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ به تعداد ۴۰۰۰ نفر بودند. تعداد ۳۰ نفر دانش‌آموز که حداقل در یک هفته گذشته در پارک‌ها، فضای زیباسازی شده شهری اقدام به کندن گل‌ها، تخریب گل‌کاری‌ها، نوشتن یادگاری بر روی درختان، دیوارهای سطح شهر، صندلی و نیمکت پارک‌ها کرده باشد. همچنین ریختن زباله در فضای سبز و پاره کردن تابلوهای تبلیغاتی از معیارهای انتخاب دانش‌آموزان با رفتارهای وندالیستی بود. همچنین ۳۰ نفر دانش‌آموز دیگر که فاقد این رفتارها بودند انتخاب و از نظر سن و پایه تحصیلی همتا شدند. روش نمونه‌گیری در این پژوهش هدفمند بوده است. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها در سطح توصیفی از میانگین و انحراف معیار و در سطح استنباطی از تحلیل ممیزی^{۱۱} استفاده شد.

1. Vernon
2. Moon & McCluskey
3. Quan
4. Jung
5. difficulty in emotion regulation
6. transdiagnostic indicator
7. Colton
8. distress tolerance
9. Sifat
10. Vujanovic
11. discriminant function

شبهت وندالیسم با انواع دیگر بزهکاری در قانون شکنی و نقض هنجارهای معمول جامعه است. وندالیسم روشی برای ابراز سرخوردگی و انتقام گرفتن یا نشان دادن پرخاشگری در موضوعی خاص است (ورنون^۱، ۲۰۰۷؛ به نقل از علیوردی و همکاران، ۱۳۹۲). پرخاشگری رفتاری آگاهانه‌ای است که هدف آن اعمال آسیب جسمانی یا روانشناختی از سوی فرد پرخاشگری به سوی فرد قربانی انجام می‌شود (مون و مک‌کولسکی^۲، ۲۰۲۲). به عبارتی دیگر پرخاشگری با ویژگی‌های کلامی، فیزیکی، خشم و خصومت مشخص می‌شود به عنوان نوعی رفتار منفی اجتماعی تعریف شده است که تصور می‌شود عصبانیت از خصوصیات اصلی آن است (کوآن^۳ و همکاران، ۲۰۲۰). نوجوانانی که سطح بالاتری از پرخاشگری را تجربه می‌کنند، رفتارهای وندالیستی بیشتری از خود نشان می‌دهند (جونگ^۴ و همکاران، ۲۰۱۹). از طرفی دشواری در تنظیم هیجان^۵، به عنوان یک عامل فراتشخیصی^۶ به عنوان عدم پذیرش پاسخ‌های هیجانی یا پریشانی، دشواری مشارکت در رفتارها و راهبردهای هدفمند و عدم آگاهی هیجانی، مشکل در کنترل تکانه‌ها، نبود شفافیت هیجانی و دسترسی محدود به راهبردهای تنظیم هیجان تعریف شده است (کولتون^۷ و همکاران، ۲۰۲۳). تنظیم هیجان عامل مهمی در تعیین سلامتی و داشتن عملکرد موفق در تعاملات اجتماعی است و نقص در آن با بزهکاری، رفتارهای وندالیستی و رفتار پرخاشگرانه رابطه دارد (جعفری و همکاران، ۱۳۹۶).

همچنین تحمل پریشانی^۸ به میزانی که یک فرد قادر به تحمل حالت‌های روانشناختی و یا جسمانی منفی است اشاره می‌کند (سفات^۹ و همکاران، ۲۰۲۳). به عبارتی دیگر، تحمل پریشانی به عنوان توانایی و ظرفیت برای تحمل کردن، تاب آوردن و ایستادگی در برابر هیجان‌های منفی و ناسازگارانه تعریف شده است. به عبارت دیگر تحمل پریشانی توانایی درک شده یا واقعی برای تحمل حالات بد جسمانی و هیجانی تعریف شده است (وجانویچ^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۲). با توجه به آنچه گفته شد وندالیسم را می‌توان جزو بزهکاری‌های ملایم به حساب آورد که نوعی روحیه بیمارگونه در فرد است و به تخریب تأسیسات عمومی نظیر تلفن‌های عمومی، صندلی‌های اتوبوس شهری، مترو و از این قبیل منجر می‌شود و اهمیت آن به اندازه‌ای است که آن را بیماری جهانی خرابکاری در قرن حاضر و عصر مدرن می‌دانند (نیازی و همکاران، ۱۳۹۹). همچنین از نظر کاربردی می‌توان گفت که ناهنجاری‌های رفتاری و انحرافات اجتماعی یکی از مهمترین مسائل و مشکلات اجتماعی محسوب

پژوهش در روان‌درمانی کودک و نوجوان

۳۲؛ فقدان آگاهی هیجانی^{۱۶} (با سوالات ۲، ۶، ۸، ۱۰، ۱۷ و ۳۴؛ دسترسی محدود به راهبردهای تنظیم هیجانی^{۱۷} با سوالات ۱۵، ۱۶، ۲۲، ۲۸، ۳۰، ۳۱، ۳۵ و ۳۶؛ و فقدان شفافیت هیجانی^{۱۸} با سوالات ۱، ۴، ۵، ۷ و ۹) را اندازه‌گیری می‌کند (فولر^{۱۹} و همکاران ۲۰۱۹). نمره‌گذاری مقیاس در طیف ۵ درجه‌ای از تقریباً اصلاً تا تقریباً همیشه نمره‌گذاری می‌شود. به این صورت که اصلاً ۱ نمره، گاهیگاهی ۲ نمره، تقریباً در نیمی از موارد ۳ نمره، بیشتر اوقات ۴ نمره و تقریباً همیشه ۵ نمره تعلق می‌گیرد. سوالات ۱، ۲، ۶، ۷، ۸، ۱۰، ۱۷، ۲۰، ۲۲، ۲۴ و ۳۴ دارای نمره‌گذاری معکوس هستند (بگیان کوله مرز و همکاران، ۱۳۹۸). پایایی آزمون-بازآزمایی برای عدم پذیرش پاسخ هیجانی ۰/۶۹، دشواری در بکارگیری رفتار هدفمند ۰/۵۷، دشواری کنترل تکانه ۰/۶۸، فقدان آگاهی هیجانی ۰/۸۹، دستیابی محدود به راهبردهای تنظیم هیجان ۰/۸۰، فقدان شفافیت هیجانی ۰/۸۰ و کل سوالات ۰/۸۸ و معنادار در سطح ۰/۰۱۰ گزارش شده است (ایمانی و همکاران، ۱۳۹۸). روایی همگرایی با استفاده از همبستگی پیرسون با افسردگی ۰/۶۹ و کمال‌گرایی جامعه محور ۰/۳۶ و با کمال‌گرایی فردمحور ۰/۲۴ به دست آمده است. اعتبار سازه با همبستگی پیرسون با استفاده از مولفه-نمره کل برای ابعاد ضرایب در دامنه ۰/۴۰ تا ۰/۸۰ و معنادار در سطح ۰/۰۱ به دست آمده است (کونینگهام^{۲۰} و همکاران، ۲۰۱۸). همچنین برای بررسی پایایی مقیاس از آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضریب کل سوالات ۰/۹۶ گزارش شده است (رفی^{۲۱} و همکاران، ۲۰۱۹). در یک پژوهش دیگر برای بررسی پایایی مقیاس از آلفای کرونباخ استفاده شده است که برای خرده مقیاس‌ها در دامنه بین ۰/۸۴ تا ۰/۹۳ (زیفمن^{۲۲} و همکاران ۲۰۲۰) و در یک پژوهش دیگر ضریب کل سوالات ۰/۹۳ به دست آمده است (گوتتا^{۲۳} و

ابزار تجزیه و تحلیل داده‌ها نرم افزار SPSS نسخه ۲۴ بود. ابزارهای مورد استفاده جهت جمع‌آوری اطلاعات عبارت بودند از:

پرسشنامه پرخاشگری (BPAQ) باس و پری^۱ (۱۹۹۲): این پرسشنامه شامل ۲۹ سول و چهار مولفه پرخاشگری کلامی^۲ با سوالات ۴، ۶، ۱۴، ۲۱ و ۲۷؛ پرخاشگری فیزیکی^۳ با سوالات ۲، ۵، ۸، ۱۱، ۱۳، ۱۶، ۲۲، ۲۵ و ۲۹؛ خشم^۴ با سوالات ۱، ۹، ۱۲، ۱۸، ۱۹، ۲۳ و ۲۸؛ خصومت^۵ با سوالات ۳، ۷، ۱۰، ۱۵، ۱۷، ۲۰، ۲۴ و ۲۶ را اندازه‌گیری می‌کند (ستیواتی^۶ و همکاران، ۲۰۲۰). نمره‌گذاری پرسشنامه در طیف لیکرت ۵ درجه‌ای صورت می‌گیرد به این ترتیب که کاملاً شبیه من است ۵ نمره، تا حدودی شبیه من است ۴ نمره، نه شبیه من است ۳ نمره، تا حدودی شبیه من نیست ۲ نمره و و به شدت شبیه من نیست ۱ نمره تعلق می‌گیرد. سوالات ۹ و ۱۶ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند (همتی ثابت و همکاران، ۱۳۹۵). بررسی اعتبار پرسشنامه از آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضرایب برای پرخاشگری کلامی ۰/۸۳، پرخاشگری فیزیکی ۰/۸۲، خشم ۰/۷۹ و خصومت ۰/۹۴ به دست آمده است که نشان دهنده اعتبار پرسشنامه است (خانکش و همکاران، ۱۳۹۹). در یک پژوهش دیگر آلفای کرونباخ ۰/۸۲ به دست آمده است (قبادی اسفرجانی و همکاران، ۱۴۰۰). همچنین روایی سازه پرسشنامه با بررسی همبستگی نمره کل-گویه بررسی و ضرایب در دامنه ۰/۳۷ تا ۰/۷۸ و معنادار در سطح ۰/۰۱ محاسبه شده است (رحیمی احمدآبادی، و همکاران، ۱۳۹۲). در خارج کشور آلفای کرونباخ پرسشنامه برای کل سوالات ۰/۸۴ گزارش شده است (دن‌هامر^۷ و همکاران، ۲۰۱۷). در یک پژوهش دیگر آلفای کرونباخ ۰/۷۲ به دست آمده است (مورسالن و موناف^۸، ۲۰۲۰). همچنین در یک پژوهش برای بررسی پایایی به روش بازآزمایی ضرایب در دامنه ۰/۷۲ تا ۰/۸۸ (آناگبوگو^۹ و همکاران، ۲۰۲۰) و با روش آلفای کرونباخ ضرایب برای پرخاشگری فیزیکی ۰/۸۵، پرخاشگری کلامی ۰/۶۴، خشم ۰/۹۴، خصومت ۰/۸۰ گزارش شده است (زیمونی^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۱). در پژوهش حاضر برای بررسی همسانی درونی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضریب آلفای کرونباخ کل سوالات ۰/۸۶ به دست آمده است.

مقیاس دشواری در تنظیم هیجان^{۱۱} (DERS) گراتز و

رومر^{۱۲} (۲۰۰۴): این مقیاس شامل ۳۶ سوال است و ۶ مولفه عدم پذیرش پاسخ‌های هیجانی^{۱۳} با سوالات ۱۱، ۱۲، ۲۱، ۲۳، ۲۵ و ۲۹؛ دشواری در بکارگیری رفتارهای هدفمند^{۱۴} با سوالات ۱۳، ۱۸، ۲۰، ۲۶ و ۳۳؛ دشواری کنترل تکانه^{۱۵} با سوالات ۳، ۱۴، ۱۹، ۲۴، ۲۷ و

1. Buss-Perry Aggression Questionnaire (BPAQ)
2. verbal aggression
3. Physical aggression
4. anger
5. hostility
6. Setiawati
7. Den Hamer
8. Mursaleen & Munaf
9. Anagbogu
10. Zimonyi
11. Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS)
12. Gratz & Roemer
13. dis acceptance of emotional responses
14. difficulty in employing targeted behaviors
15. difficulty controlling the impulse
16. lack of emotional awareness
17. achieving limited excitement strategies
18. lack of emotional clarity
19. Fowler
20. Cunningham
21. Reffi
22. Zeifman
23. Guetta

پژوهش در روان‌درمانی کودک و نوجوان

است (علی‌آبادی و همکاران، ۱۳۹۷). در یک پژوهش برای بررسی اعتبار مقیاس از ضرایب آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضرایب برای تحمل پریشانی هیجانی ۰/۵۶، جذب شدن توسط هیجان‌ات منفی ۰/۴۲، ارزیابی یا برآورد ذهنی پریشانی ۰/۵۶، تنظیم تلاش‌ها برای تسکین پریشانی ۰/۵۸ و برای کل سوالات ۰/۷۱ به دست آمده است (طاهری و همکاران، ۱۳۹۸). همچنین در یک پژوهش دیگر آلفای کرونباخ کل سوالات ۰/۸۵ محاسبه شده است (کرمی و همکاران، ۱۴۰۰). در خارج از کشور روایی و اعتبار مقیاس تحمل پریشانی بررسی شده است که همسانی درونی مقیاس با آلفای کرونباخ ۰/۹۳ محاسبه و گزارش شده است (ویلوکس^۱ و همکاران، ۲۰۱۹). در پژوهش‌های دیگر جهت بررسی همسانی درونی مقیاس از آلفای کرونباخ استفاده و ضریب ۰/۸۸ به دست آمده است (اسچلام^۲ و همکاران، ۲۰۲۰). در پژوهش حاضر برای بررسی همسانی درونی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضریب آلفای کرونباخ کل سوالات ۰/۸۸ به دست آمده است.

یافته‌ها

جدول ۱ میانگین و انحراف معیار سن دو گروه را نشان می‌دهد. میزان آماره تی مستقل بدست آمده حاصل از مقایسه میانگین سنی دو گروه در متغیر سن با $t\text{-test} = -0/627$ می‌باشد که این میزان به لحاظ آماری معنادار نمی‌باشد ($sig = 0/532$) که نشان دهنده همتا بودن ۲ گروه از نظر سن می‌باشد.

1. distress tolerance scale (DTS)
2. Simons & Gaher
3. emotion distress tolerance
4. absorbing by negative emotions
5. mental distress assessment
6. set efforts to reduce distress
7. Thiel
8. Veilleux
9. Schlam

جدول ۱. یافته‌های جمعیت شناختی در افراد نمونه دو گروه

آماره	شاخص	گروه	
		میانگین	انحراف معیار
معناداری	t-test	۱۵/۶۳	۱/۴۵۰
		۱۵/۸۷	۱/۴۳۲
۰/۵۳۳	-۰/۶۲۷	با رفتارهای وندالیستی	
		بدون رفتارهای وندالیستی	

جدول ۲. یافته‌های جمعیت شناختی مقطع تحصیلی دو گروه

آماره	مقطع تحصیلی	بدون رفتارهای وندالیستی		با رفتارهای وندالیستی	
		درصد	فراوانی	درصد	فراوانی
معناداری	chi-square	۴۶/۶۷	۱۴	۵۳/۳۳	۱۶
		۵۳/۳۳	۱۶	۴۶/۶۷	۱۴
۰/۶۰۶	۰/۲۶۷	دوره اول متوسطه		دوره دوم متوسطه	
		کل		کل	
		۱۰۰	۳۰	۱۰۰	۳۰

همکاران، ۲۰۲۲). در پژوهش حاضر برای بررسی همسانی درونی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضریب آلفای کرونباخ کل سوالات ۰/۹۰ به دست آمده است.

مقیاس تحمل پریشانی^۱ (DTS) سیمونز و گاهر^۲ (۲۰۰۵): این مقیاس دارای ۱۵ ماده و چهار خرده مقیاس تحمل پریشانی هیجانی^۳ با سوالات ۱، ۳ و ۵؛ جذب شدن توسط هیجان‌ات منفی^۴ با سوالات ۲، ۴ و ۱۵؛ ارزیابی ذهنی پریشانی^۵ با سوالات ۶، ۷، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲؛ تنظیم تلاش‌ها در راستای کاهش پریشانی^۶ با سوالات ۸، ۱۳ و ۱۴ را اندازه‌گیری می‌کند (تیل^۷ و همکاران، ۲۰۱۹). سوالات مقیاس در طیف ۵ درجه‌ای نمره‌گذاری می‌شود به این صورت که کاملاً موافق ۱ نمره، اندکی موافق ۲ نمره، نه موافق و نه مخالف ۳ نمره، اندکی مخالف ۴ نمره و کاملاً مخالف ۵ نمره تعلق می‌گیرد. سوال ۶ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شود که شامل کاملاً موافق ۵ نمره، اندکی موافق ۴ نمره، نه موافق و نه مخالف ۳ نمره، اندکی مخالف ۲ نمره و کاملاً مخالف ۱ نمره است (خدابخشی کولایی و همکاران، ۱۳۹۸). دامنه نمرات بین ۱۵ تا ۷۵ است و نمره بالا نشان دهنده تحمل پریشانی بالا و نمره پایین‌تر از ۴۵ در مقیاس نشان دهنده تحمل پریشانی پایین فرد است (بیداری و حاجی‌علیزاده، ۱۳۹۸). جهت تعیین اعتبار مقیاس مقیاس تحمل پریشانی از ابزار آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضرایب آلفای کرونباخ برای تحمل ۰/۷۲، جذب ۰/۸۲، ارزیابی ۰/۷۸ و تنظیم ۰/۷۰ و برای کل مقیاس تحمل پریشانی ۰/۸۲ به دست آمد که نشان دهنده اعتبار مقیاس است (اسماعیلی نسب و همکاران، ۱۳۹۳). روایی همزمان مقیاس تحمل پریشانی با مقیاس هوش اخلاقی ۰/۳۲ گزارش شده است (زنجانی و همکاران، ۱۳۹۷). در یک پژوهش دیگر ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۲ و همچنین روایی ملاکی مقیاس ۰/۶۱ گزارش شده

پژوهش در روان‌درمانی کودک و نوجوان

لحاظ آماری معنادار نمی‌باشد ($\text{sig}=0/606$) که نشان دهنده هم‌تای بودن دو گروه از نظر تحصیلات می‌باشد.

جدول ۲ فراوانی و درصد تحصیلات دو گروه را نشان می‌دهد. میزان خرد بدست آمده حاصل از مقایسه فراوانی و درصد در متغیر تحصیلات برابر با $\text{chi-square}=0/267$ می‌باشد که این میزان به

جدول ۳. یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در دو گروه پسران با و بدون رفتارهای وندالیستی

متغیرهای پژوهش	با رفتارهای وندالیستی		بدون رفتارهای وندالیستی		نرمال بودن	
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	آماره آزمون Z	سطح معناداری
پرخاشگری	۴۴/۶۳	۶/۴۰۸	۳۵/۵۳	۴/۰۷۵	۰/۴۵۱	۰/۹۸۷
دشواری در تنظیم هیجان	۴۱/۸۷	۳/۶۴۶	۳۷/۰۷	۰/۹۰۷	۱/۲۳۰	۰/۰۹۷
تحمل پریشانی	۲۱/۸۷	۱/۴۳۲	۲۶/۲۳	۵/۰۴۲	۱/۲۷۱	۰/۰۷۹

توزیع نمرات دارای توزیع نرمال است. برای انجام تحلیل تابع تشخیصی، پیش فرض هم‌چند خطی آزمون ام باکس انجام شد که نتایج آن امکان استفاده از این روش را تایید کرد ($\text{Boxes}=44/862$ ، $P=0/080$ ؛ M).

جدول ۳ یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در دو گروه پسران با و بدون رفتارهای وندالیستی را نشان می‌دهد. آزمون کلموگروف اسمیرنوف تک نمونه‌ای همان گونه که مشاهده می‌شود توزیع نمرات متغیرهای پژوهش با ۹۵ درصد اطمینان طبیعی است. از آنجایی سطوح معناداری آماره‌های نرمال بودن بزرگتر از ۰/۰۵ هستند ($P>0/05$)، لذا

جدول ۴. بررسی تساوی میانگین گروه‌ها در متغیرهای پرخاشگری، دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی

متغیرهای پیش بین	لامبدای ویلکز	آماره F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	معناداری
پرخاشگری	۰/۵۴۷*	۴۳/۰۷۸	۱	۵۸	۰/۰۰۱
دشواری در تنظیم هیجان	۰/۵۴۲*	۴۸/۹۶۹	۱	۵۸	۰/۰۰۱
تحمل پریشانی	۰/۷۳۶*	۲۰/۸۱۹	۱	۵۸	۰/۰۰۱

* مقادیر آماره F در سطح $P<0/01$ معنی دار هستند.

میانگین دو گروه در متغیرهای پرخاشگری، دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی بود.

در جدول ۴ نتایج مربوط به بررسی تساوی میانگین گروه‌ها در متغیرهای پیش‌بین ارائه شده است که نتایج بیان‌کننده تفاوت بین

جدول ۵. خلاصه نتایج مربوط به ضرایب کانونی تابع تشخیصی و معناداری تابع

شاخص	آماره
تابع	۱
مقدار ویژه	۱/۴۸۹
همبستگی کانونی	۰/۷۷۳
مجذور همبستگی کانونی (ضریب تعیین)	۰/۵۹۷
لامبدای ویلکز	۰/۴۰۲
خی دو	۵۱/۵۲۲
درجه آزادی	۳
معناداری	۰/۰۰۱

متغیرهای پیش‌بین است. همچنین با توجه به مقدار لامبدای ویلکز، درجه آزادی تابع و معناداری آن، نتایج بیان‌کننده معناداری تابع تشخیصی است.

1. canonical functions
2. eigenvalue

نتایج جدول ۵ حاصل از تحلیل تابع تشخیصی و بررسی تابع‌های متعارف^۱ نشان داد که با توجه به مقدار ویژه^۲ و همبستگی کانونی به دست آمده، می‌توان گفت که تابع تشخیص از قدرت تمیز خوبی برای تمایز دو گروه از پسران با و بدون رفتارهای وندالیستی بهره‌مند است و حدود ۶۴/۸ درصد از واریانس تفاوت دو گروه ناشی از

پژوهش در روان‌درمانی کودک و نوجوان

جدول ۶. ضرایب استاندارد و ساختاری پرخاشگری، دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی

متغیرهای پیش‌بین	ضرایب ساختار	ضرایب استاندارد
پرخاشگری	۰/۴۷۶	۰/۷۵۳
دشواری در تنظیم هیجان	۰/۶۷۷	۰/۴۰۶
تحمل پریشانی	-۰/۳۱۴	-۰/۴۹۱

می‌توان گفت که هرچه فرد از پرخاشگری و دشواری در تنظیم هیجان بالاتری در زندگی برخوردار باشد و میزان رفتارهای وندالیستی (خرابکارانه) در او بیشتر باشد، به احتمال بیشتری در گروه پسران با رفتارهای وندالیستی طبقه‌بندی خواهد شد. همچنین هرچه فرد از تحمل پریشانی بالاتری در زندگی برخوردار باشد و میزان رفتارهای وندالیستی (خرابکارانه) در او کمتر باشد، به احتمال بیشتری در گروه پسران بدون رفتارهای وندالیستی طبقه‌بندی خواهد شد.

ضرایب استاندارد و ساختاری متغیرهای پژوهش در جدول ۶- ارائه شده است. متغیرهای با ضرایب ساختاری ۰/۳ و بالاتر، نسبت به سایر پیش‌بین‌ها در تعیین بعد ایجاد شده توسط تابع تشخیص، اهمیت توجه برانگیزی دارند. با توجه به ضرایب استاندارد تابع تشخیص، مشخص است که مهم‌ترین متغیرها در پیش‌بینی عضویت گروهی عبارت هستند از دشواری در تنظیم هیجان، پرخاشگری و تحمل پریشانی. همچنین با توجه به علامت مثبت یا منفی متغیرهای مهم

جدول ۷. نتایج حاصل از طبقه‌بندی گروه‌ها توسط تابع تشخیص

طبقه‌بندی صحیح	عضویت گروهی پیش‌بینی شده			عضویت گروه واقعی
	کل	بدون رفتارهای وندالیستی	با رفتارهای وندالیستی	
تعداد	۳۰	۶	۲۴	با رفتارهای وندالیستی
	۳۰	۲۹	۱	بدون رفتارهای وندالیستی
درصد	۱۰۰	۰/۲۰	۰/۸۰	با رفتارهای وندالیستی
	۱۰۰	۹۷/۷	۳/۳	بدون رفتارهای وندالیستی

۸۰ درصد از پسران با رفتارهای وندالیستی را به درستی و ۲۰ درصد را به صورت نادرست تشخیص داده است و دربارهٔ پسران بدون وندالیسم این موفقیت برابر با ۹۷/۷ درصد بوده است. در کل تحلیل تابع تشخیص برای ۸۸/۳ درصد موارد پیش‌بینی وندالیسم موفقیت‌آمیزی داشته است. این نتیجه به دست آمده با نتایج تحقیقات پدرسن و همکاران (۲۰۲۲)، جونگ و همکاران (۲۰۱۹) و جعفری و همکاران (۱۳۹۶) می‌تواند همسویی داشته باشد.

در تبیین نقش ممیزی پرخاشگری در طبقه‌بندی دانش‌آموزان به دو گروه با و بدون وندالیسم می‌توان گفت که وندال‌ها گروهی هستند که اعمال خشونت‌آمیز و پرخاشگرانه از خود نشان می‌دهند. احساس اجحاف و بی‌عدالتی دو انگیزه مهم در ایجاد پرخاشگری و خرابکاری ویرانگرانه وندال‌ها است. وندال‌ها می‌توانند گستره‌ای از عادی‌ترین و آرام‌ترین شهروندان تا جنایتکاران را که بدون انگیزه‌های مالی یا شغلی دست به جنایت می‌زنند را در بر بگیرند. وندالیسم را حالت شدید جماعت، انبوهه یا گروهی دانسته‌اند که به صورت تجمع سازمان نیافته و بی‌هدف به شکل آنی تحت تأثیر همدیگر قرار می‌گیرند و تحرکات تخریبی و ویرانگری انجام می‌دهند.

در جدول ۷ خلاصهٔ نتایج پیش‌بینی طبقه‌بندی گروه‌ها با استفاده از تابع تشخیص نشان داده شده است. نتایج نشان داد که ۲۴ نفر از کل نمونه پسران با رفتارهای وندالیستی به درستی در گروه پسران با رفتارهای وندالیستی تشخیص داده شده است، در حالی که این تابع قادر نبوده ۶ نفر از پسران با رفتارهای وندالیستی را به درستی در گروه خود طبقه‌بندی کند. نهایتاً این نتایج نشان می‌دهد که تابع تشخیص، عضویت گروهی ۸۰/۰ درصد از پسران با رفتارهای وندالیستی را به درستی و ۲۰/۰ درصد را به صورت نادرست تشخیص داده است و دربارهٔ پسران بدون رفتارهای وندالیستی این موفقیت برابر با ۹۷/۷ درصد بوده است و ناتوانی در تشخیص درست پسران با رفتارهای وندالیستی ۳/۳ بوده است. در کل تحلیل تابع تشخیص برای ۸۸/۳ درصد موارد پیش‌بینی رفتارهای وندالیستی موفقیت‌آمیزی داشته است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش هدف از انجام این پژوهش نقش ممیزی پرخاشگری، دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی پسران بر رفتارهای وندالیستی بود. نتایج نشان داد که تابع تشخیص، عضویت گروهی

پژوهش در روان‌درمانی کودک و نوجوان

دانش‌آموزان به دو گروه با و بدون وندالیسم می‌توان گفت که افراد دارای تحمل پریشانی پایین، اولاً هیجان را غیرقابل تحمل می‌دانند و نمی‌توانند به آشفتگی و پریشانی‌شان رسیدگی نمایند، ثانیاً این افراد وجود هیجان را نمی‌پذیرند و از وجود آن احساس شرم و آشفتگی می‌کنند، زیرا توانایی مقابله خود با هیجان‌ها را دست کم می‌گیرند. سومین مشخصه عمده تنظیم هیجانی افراد با تحمل آشفتگی پایین، تلاش فراوان این افراد برای جلوگیری از هیجان‌ها منفی و تسکین فوری هیجان‌ها منفی است. وقتی این افراد قادر به تسکین هیجان‌ها نباشند، عملکردشان به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌یابد (زنجانی، مقبلی هنزائی و محسن آبادی، ۱۳۹۷). بنابراین کاهش تحمل پریشانی و پایین بودن آن در نوجوانان پسر، با پاسخ‌های ناسازگارانه نسبت به تنش، شامل به دنبال بودن برای فرار از عاطفه منفی یا اجتناب از آن مانند رفتارهای وندالیستی و خرابکارانه برای پایین آوردن سطح تنش خود همراه است. لذا منطقی است که تحمل پریشانی نقش تمایز کننده و ممیزی در طبقه بندی پسران در رفتارهای وندالیسم داشته باشد.

یکی از محدودیت‌های عمده این مطالعه مقطعی بودن آن است. محدودیت تبیین علی مطالعات همبستگی نیز از جمله محدودیت‌های این تحقیق است. از آنجا که پژوهش حاضر فقط روی دانش‌آموزان پسر شهر اراک انجام گرفته است، لذا نتایج آن مانند بسیاری از پژوهش‌های دیگر، قابل تعمیم به سایر جوامع در دیگر شهرها نیست. لذا از تعمیم نتایج با سایر جوامع باید جانب احتیاط را در نظر گرفت. پژوهش‌های مشابه در دیگر شهرها و فرهنگ‌های دیگر برای شناخت عوامل موثر بر رفتارهای وندالیستی بر روی پسران اجرا شود. انجام پژوهش‌های بیشتر بر روی نمونه‌های دیگر (به خصوص دختران) جهت تعمیم نتایج از اهمیت بسزایی برخوردار است. در پژوهش‌های آینده از حجم نمونه بالاتر و روش‌های پیچیده‌تر آماری که امکان تحلیل عمیق‌تر و نتیجه‌گیری بهتر را فراهم می‌کنند، استفاده شود. استفاده از مطالعات طولی و سایر روش‌های تحقیق (ترکیبی شامل کیفی و کمی) می‌تواند برای بررسی این مطالعه سودمندتر باشد. پیشنهاد می‌گردد با استفاده از یک مطالعه کیفی به بررسی کلیه عوامل موثر بر رفتارهای وندالیستی پرداخته شود.

وندالیسم یکی از این رفتارهای کجروانه است که در جامعه جدید نمود یافته و صاحب‌نظران و آسیب‌شناسان، آن را نوعی معضلی برای مدارس متوسطه مطرح می‌کنند. این ناهنجاری، بیشتر متوجه صندلی‌های مدارس، وسایل کلاس درس و نظایر این‌هاست. مظاهر وندالیسم را روی دیوارهای مدرسه و کلاس‌ها و به شکل وسیع در مدارس

وندالیسم یا خرابکاری‌های شهری یکی از معضلات و مشکلات مدیریت شهری است که همگام با رشد و توسعه شتاب‌زده شهر و درونی نشدن فرهنگ شهرنشینی در بین جوامع مختلف بوجود آمده است. از خرابکاری‌های شهری به عنوان انحراف یا آشفتگی اجتماعی یاد می‌شود که در آن افراد قادر به برقراری ارتباط، از طریق یک نظام متشکل از قواعد مشترک نمی‌باشد و در بروز هیجان‌ها و احساسات درونی خود به رفتارهای ناهنجار روی می‌آورد (نبوی و همکاران، ۱۳۹۰). عوامل بسیاری در رفتارهای پرخاشگرانه و وندالیسم موثر است که در شبکه‌ای از روابط با یکدیگر به سر می‌برند، به این ترتیب که احساس بی‌هنجاری، احساس اجحاف، اختلال و نابسامانی در شرایط خانوادگی و شرایط آموزشی، رضایت فرد از زندگی را متأثر می‌سازند و متقابلاً احساس پرخاشگری را در فرد تشدید می‌کنند و بر تمایل فرد به عضویت در گروه‌های بزهکار اثر می‌گذارند. این خود احساس انتقام‌جویی و در نهایت گرایش به وندالیسم را در پسران نوجوان تقویت می‌کند. لذا منطقی است که پرخاشگری نقش تمایز کننده و ممیزی در طبقه بندی پسران در رفتارهای وندالیسم داشته باشد.

در تبیین نقش ممیزی دشواری در تنظیم هیجان در طبقه بندی دانش‌آموزان به دو گروه با و بدون وندالیسم می‌توان گفت که می‌توان گفت که یکی از مهمترین قابلیت‌های انسان‌ها، توانایی تنظیم و سازگاری هیجان‌های فردی متناسب با الزامات موقعیت‌های خاص است. خود تنظیمی هیجانی تمایل به کنترل حالت‌های درونی، کنترل تکانه‌ها و رفتارها و انطباق آن با معیارها برای رسیدن به هدف می‌باشد. تنظیم هیجان شامل فرآیندهایی است که به وسیله آن افراد هیجان‌ها و احساسات خود را و نیز چگونگی ابراز آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهند. دشواری در تنظیم هیجان باعث به کارگیری راهبردهای سازش‌ناایافته برای پاسخ‌دهی به هیجان‌ها می‌شود. پاسخ‌های غیرقابل پذیرش، دشواری در کنترل رفتارها هنگام مواجهه با آشفتگی‌های هیجانی و نقص در استفاده کارآمد از اطلاعات هیجانی نمونه‌هایی از این راهبردها هستند (کرمانی مامازندی و طالع پسند، ۱۳۹۷). نوجوانان پسر که در تنظیم هیجان‌ها مشکل دارند و با دشواری مواجه می‌شوند در کنترل خشم خود نیز توانایی کمتری نسبت به همسالان خود دارند. چنین پسرانی در موقع ناتنظیمی هیجانی و تسلط خشم بر آنها رفتارهای وندالیسم بیشتری از خود بروز می‌دهند. لذا منطقی است که دشواری در تنظیم هیجان‌ها نقش تمایز کننده و ممیزی در طبقه بندی پسران در رفتارهای وندالیسم داشته باشد. در نهایت در تبیین نقش ممیزی تحمل پریشانی در طبقه بندی

پژوهش در روان‌درمانی کودک و نوجوان

می‌بینیم. این پدیده نوظهور نه تنها سالانه هزینه بسیاری به مدارس و آموزش و پرورش تحمیل می‌کند. یکی از آسیب‌هایی که می‌تواند برای آموزش و پرورش چالش برانگیز باشد و معلمان و مدیران مدارس را با مشکل مواجه سازد وجود رفتارهای خرابکارانه، وندالیستی و آسیب به وسایل مدرسه، فضای آموزشی و وسایل کلاس درس باشد. نتایج این پژوهش می‌تواند برای مدیران آموزش و پرورش تلویحات مهمی داشته باشد که با ارجاع دانش‌آموزان به مراکز مشاوره و خدمات روانشناختی به نوجوانانی که گرایش وندالیستی دارند که باعث ایجاد ضررهای آموزشی و اقتصادی به مدارس می‌شود خدمات مشاوره و روانشناختی ارائه نماید و با کاهش این رفتارها در پسران نوجوان هم در هزینه‌های آموزشی و پرورشی صرفه جویی کند و هم بتواند دانش‌آموزانی فعال در زمینه نگهداری از اموال آموزشی و مشارکت در زیباسازی مدارس داشته باشند.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

اصول اخلاقی تماماً در این پژوهش رعایت شده است. شرکت کنندگان اجازه داشتند هر زمان که مایل بودند از پژوهش خارج شوند. همچنین همه شرکت کنندگان در جریان روند پژوهش بودند. اطلاعات آن‌ها محرمانه نگه داشته شد.

حامی مالی

این پژوهش هیچ‌گونه کمک مالی از سازمان‌های تامین مالی در بخش‌های عمومی، تجاری یا غیرانتفاعی دریافت نکرده است.

مشارکت نویسندگان

تمام نویسندگان در طراحی، اجرا و نگارش همه بخش‌های پژوهش حاضر مشارکت داشتند.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله تعارض منافع ندارد.

منابع

اسماعیلی نسب، م.، اندامی خشک، ع؛ آزرمی، ه.، و مرخی، ا. (۱۳۹۳). نقش پیش‌بینی‌کنندگی دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی در اعتیادپذیری دانشجویان. *اعتیادپژوهی*، ۸(۲۹)، ۶۳-۴۹. <http://etiadjohi.ir/article-1-607-fa.html>

ایمانی، س.، الخلیل، ی.، و شکر، ا. (۱۳۹۸). رابطه نگرش‌های ناکارآمد با اضطراب اجتماعی در نوجوانان دانش‌آموز: نقش میانجیگر تنظیم هیجان. *مجله مطالعات روانشناسی تربیتی*، ۱۶(۳۳)، ۲۸-۱. [Doi:10.22111/jeps.2019.4467]

بگیان کوله مرز، م.، کرمی، ج.، مومنی، خ.، و الهی، ع. (۱۳۹۸). مقایسه اثربخشی سیستم روان‌درمانی تحلیل شناختی- رفتاری و یکپارچه‌سازی رفتاردرمانی دیالکتیکی با درمان شناختی مبتنی بر ذهن شفقت ورز بر کاهش درد ذهنی و دشواری‌های تنظیم هیجانی افراد اقدام‌کننده به خودکشی. *فصلنامه مطالعات روانشناسی بالینی*، ۹(۳۴)، ۶۳-۳۵.

[Doi:10.22054/jcps.2019.34758.1937]

بیداری، ف.، و حاجی‌علیزاده، ک. (۱۳۹۸). اثربخشی طرحواره‌درمانی بر راهبردهای شناختی هیجان، تحمل پریشانی و ناگویی خلقی بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی. *مطالعات روانشناختی*، ۱۵(۲)، ۱۸۰-۱۶۵.

[Doi:10.22051/psy.2019.19858.1626]

جعفری، ع.، غضنفریان، ف.، علی‌اکبری، م.، و کمرزین، ح. (۱۳۹۶). اثربخشی آموزش مهارت‌های مقابله‌ای بر تنظیم هیجانی در نوجوانان بزهکار. *مجله دستاوردهای روانشناختی*، ۲۴(۱)، ۱۱۰-۹۷. [Doi:10.22055/psy.2017.18882.1622]

خانکش، م.، امینی‌ارانی، م.، و نصرت‌آبادی، م. (۱۳۹۹). تاثیر آموزش مدیریت خشم بر پرخاشگری و اضطراب کودکان کار. *فصلنامه کومش*، ۲۲(۲)، ۲۶۲-۲۵۵.

[Doi:10.29252/koomesh.22.2.255]

خدابخشی کولایی، آ.، متین، ل.، فلسفی‌نژاد، م.، و ثناگو، ا. (۱۳۹۸). بررسی بسته آموزشی آگاهی‌افزایی تغییرات بلوغ بر تاب‌آوری و تحمل پریشانی نوجوانان دختر. *نشریه روان‌پرستاری*، ۷(۱)، ۸-۱. <http://ijpn.ir/article-1-1287-fa.html>

رحیمی‌احمدآبادی، س.، آقامحمدیان‌شعرباف، ح.، مدرس‌غروی، م.، و کارشکی، ح. (۱۳۹۲). بررسی اثربخشی گروه‌درمانی شناختی و رفتاری در کاهش پرخاشگری مبتلایان به ضربه سر. *فصلنامه روانشناسی سلامت*، ۲(۱)، ۳۴-۲۳.

https://hpj.journals.pnu.ac.ir/article_431_7e964ec7c7fb439fc11ccfac9a16b5e2.pdf

زنجانی، ز.، مقبلی‌هنزائی، م.، و محسن‌آبادی، ح. (۱۳۹۷). رابطه بین افسردگی، تحمل پریشانی و مشکل در تنظیم هیجان با اعتیاد به استفاده از تلفن همراه در دانشجویان دانشگاه کاشان. *دوماهنامه علمی پژوهشی فیض*، ۲۲(۴)، ۴۲۰-۴۱۱.

<http://feyz.kaums.ac.ir/article-1-3563-fa.html>

پژوهش در روان‌درمانی کودک و نوجوان

نیازی، م.، آقا بزرگی زاده، ش.، حسینی زاده، س.، و سخایی، ا. (۱۳۹۹). نیازهای م.، آقا بزرگی زاده، ش.، حسینی زاده، س.، و سخایی، ا. (۱۳۹۹). فراتحلیل عوامل مؤثر بر رفتار خرابکارانه در ایران. فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی، ۱(۱)۶۱، ۱۰۷-۷۵.

همتی ثابت، و.، روحانی شهرستانی، ن.، همتی ثابت، ا.، و احمدپناه، محمد. (۱۳۹۵). اثربخشی طرحواره درمانی در کاهش پرخاشگری و اضطراب اجتماعی نوجوانان پسر ۱۷ تا ۱۸ سال شهرستان همدان. مجله روانشناسی و روانپزشکی شناخت، ۳(۲)، ۸۲-۹۳.

<http://dorl.net/dor/20.1001.1.25886657.1395.3.2.8.9>

References:

- Anagbogu, M. A., Nwankwo, C. A., & Azuji, I. M. (2020). Effect of socio-cognitive skills training on aggressive secondary school adolescents in Anambra State Nigeria. *OGIRISI: a New Journal of African Studies*, 16(1), 76-93. [Doi:10.4314/og.v16i1.5]
- Brem, M. J., Florimbio, A. R., Elmquist, J., Shorey, R. C., & Stuart, G. L. (2018). Antisocial traits, distress tolerance, and alcohol problems as predictors of intimate partner violence in men arrested for domestic violence. *Psychology of violence*, 8(1), 1-10. [Doi:10.1037/vio0000088]
- Buss, A. H., & Perry, M. (1992). The aggression questionnaire. *Journal of personality and social psychology*, 63(3), 452-463. [Doi:10.1037//0022-3514.63.3.452]
- Colton, K. C., Godleski, S. A., & Crane, C. A. (2023). Applying a bifactor model to the functions of relational aggression: Associations with hostile attribution biases and difficulties with emotion regulation. *Aggressive Behavior*. [Doi:10.1002/ab.22053]
- Cunningham, M. L., Griffiths, S., Baillie, A., & Murray, S. B. (2018). Emotion dysregulation moderates the link between perfectionism and dysmorphic appearance concern. *Psychology of Men & Masculinity*, 19(1), 59. [Doi:10.1037/men0000082]
- Den Hamer, A. H., Konijn, E. A., Plaisier, X. S., Keijer, M. G., Krabbendam, L. C., & Bushman, B. J. (2017). The Content-based Media Exposure Scale (C-ME): Development and Validation. *Computers in Human Behavior*, 72(1), 549-557. [Doi:10.1016/j.chb.2017.02.050]
- Dolas, P., Acharya, S., Shukla, S., Mathur, K., & Acharya, N. (2019). Vandalism against Doctors: Clinician's Perspective. *Indian Journal of Public Health Research & Development*, 10(11), 1-10. [Doi:10.5958/0976-5506.2019.03992.5]
- Fillo, J., Kamper-DeMarco, K. E., Brown, W. C., Stasiewicz, P. R., & Bradizza, C. M. (2019). Emotion regulation difficulties and social control correlates of smoking among pregnant women trying to quit. *Addictive behaviors*, 89, 104-112. [Doi:10.1016/j.addbeh.2018.09.033]

- سعیدی، ی.، مکتبی، غ.، و حاجی یخچالی، ع. (۱۳۹۹). بررسی رابطه پیوند با مدرسه و رضایت از تحصیل با گرایش به رفتارهای خرابکارانه در دانش‌آموزان پسر سال دوم (دوره دوم) متوسطه شهر اهواز. *نشریه روانشناسی مدرسه و آموزشگاه*، ۹(۳)، ۱۰۰-۸۳. https://jssp.uma.ac.ir/article_1066.html
- طاهری، زهرا، ر جالموئی، ح.، و زمانی، س. (۱۳۹۸). تأثیر آموزش تحمل‌پریشانی بر توانایی تنظیم هیجانی و بهبود نارسایی هیجانی مبتلایان به اختلال نیمه‌بالینی خودارضایی. فصلنامه سلامت روان کودک، ۶(۱)۶۹-۵۴. [Doi:10.29252/jcmh.6.1.6]
- علیوردی، ا.، شارع‌پور، م.، و رحمانی، س. (۱۳۹۲). تبیین رفتارهای وندالیستی از دیدگاه نظریه‌های آنومی فشار، مطالعه دانشجویان دانشگاه مازندران. *مجله مطالعات اجتماعی ایران*، ۷(۴)، ۸۳-۸۳. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.20083653.1392.7.4.4.9>
- قاسم‌زاده اجیرلو، ا.، معینی، س.، و کرم‌پور، ر. (۱۳۹۹). بررسی عوامل اجتماعی مؤثر بر وندالیسم دانش‌آموزان دبیرستان‌های شهر پارس‌آباد. *نشریه تغییرات اجتماعی-فرهنگی*، ۱۷(۳)، ۱۱۵-۹۶. https://journal.khalkhal.iau.ir/article_680440.html
- قبادی، ح.، شریفی، ط.، غضنفری، ا.، و چرامی، م. (۱۴۰۰). مقایسه‌ی اثربخشی آموزش گروهی مدیریت خشم و توانمندسازی روانی اجتماعی بر پرخاشگری و خودکارآمدی اجتماعی. *دوفصلنامه علمی-پژوهشی شناخت اجتماعی*، ۱۰(۱)، ۲۱۱-۲۳۷. [Doi:10.30473/sc.2021.59715.2698]
- کردکریمی، ا.، و روشنایی، ع. (۱۳۹۵). مطالعه گونه‌شناسی و شیوع-شناسی رفتارهای وندالیستی (مورد مطالعه: دانش‌آموزان دوره متوسطه ناحیه یک همدان). *دو فصلنامه پژوهش‌های جامعه‌شناسی معاصر*، ۵(۹)، ۷۴-۵۳. <https://www.magiran.com/paper/1692692>
- کرمانی مامازندی، ز.، و طالع‌پسند، س. (۱۳۹۷). ویژگی‌های روانسنجی مقیاس دشواری تنظیم هیجان در دانشجویان دانشگاه سمنان. *نشریه علمی و پژوهشی آموزش و ارزشیابی*، ۱۱(۴۲)، ۱۴۲-۱۱۷. https://journals.iau.ir/article_543435.html
- کریمی، ن.، امینی، ن.، بهروزی، م.، و جعفری‌نیا، غ. (۱۴۰۰). نقش میانجی انزوای اجتماعی در رابطه بین سیستم‌های مغزی-رفتاری و ویژگی‌های شخصیتی هگزاکو با تحمل‌پریشانی در افراد وابسته به مواد مخدر. *فرهنگ مشاوره و روان‌درمانی*، ۱۲(۴۷)، ۲۵۸-۲۲۱. [Doi:10.22054/qccpc.2021.55015.2524]
- نبوی، س.، ملفت، ح.، و براتیان، ع. (۱۳۹۰). بررسی عوامل مؤثر در بروز رفتارهای وندالیستی در میان دانش‌آموزان مقطع متوسطه شهرستان اهواز. *مجله جامعه‌شناسی کاربردی*، ۲۲(۳)، ۱۰۰-۸۳. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.20085745.1390.22.3.5.5>

- Fowler, J. C., Madan, A., Allen, J. G., Oldham, J. M., & Frueh, B. C. (2019). Differentiating bipolar disorder from borderline personality disorder: Diagnostic accuracy of the difficulty in emotion regulation scale and personality inventory for DSM-5. *Journal of Affective Disorders, 245*, 856-860. [Doi:10.1016/j.jad.2018.11.079]
- Gratz, K. L., & Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the difficulties in emotion regulation scale. *Journal of psychopathology and behavioral assessment, 26*(1), 41-54. [Doi:10.1007/s10862-008-9102-4]
- Guetta, R. E., Cassiello-Robbins, C., Trumbull, J., Anand, D., & Rosenthal, M. Z. (2022). Examining emotional functioning in misophonia: The role of affective instability and difficulties with emotion regulation. *Plos one, 17*(2), 1-10. [Doi:10.1371/journal.pone.0263230]
- Jung, J., Busching, R., & Krahe, B. (2019). Catching aggression from one's peers: A longitudinal and multilevel analysis. *Social and Personality Psychology Compass, e12433*. [Doi:10.1111/spc3.12433]
- Kira, T., & Ivan, P. (2021). The problem of vandalism among teenagers and ways to solve it. *Скуп. Вопросы студенческой науки, 7* (59), 239-244.
- Moon, B., & McCluskey, J. (2022). Aggression toward Teachers and Negative Consequences: The Moderating Effects of Procedural Justice. *Victims & Offenders, 1*(1), 1-16. [Doi:10.1080/15564886.2022.2062080]
- Mursaleen, M., & Munaf, S. (2020). Differences of Emotional Intelligence, Aggression, and Academic Achievement among students with different levels of Intellectual Ability. *Bahria Journal of Professional Psychology, 19*(2), 48-60. <https://bjpp.bahria.edu.pk/index.php/BJPP/search>
- Pedersen, Z. P., Kim, K. A., Byon, K. K., & Williams, A. S. (2022). The Moderating Effect of Trait Aggression on the Relationship Between Acts of Aggressive Behavior and Spectator Enjoyment. *Journal of Sport Behavior, 45*(4), 1-10.
- Quan, F., Yang, R., & Xia, L. X. (2020). The longitudinal relationships among agreeableness, anger rumination, and aggression. *Current Psychology, 1*(1), 1-12. [Doi:10.1007/s12144-020-01030-6]
- Reffi, A. N., Pinciotti, C. M., Darnell, B. C., & Orcutt, H. K. (2019). Trait mindfulness and PTSD symptom clusters: Considering the influence of emotion dysregulation. *Personality and Individual Differences, 137*, 62-70. [Doi:10.1016/j.paid.2018.08.010]
- Schlam, T. R., Baker, T. B., Smith, S. S., Cook, J. W., & Piper, M. E. (2020). Anxiety sensitivity and distress tolerance in smokers: relations with tobacco dependence, withdrawal, and quitting success. *Nicotine and Tobacco Research, 22*(1), 58-65. [Doi:10.1093/ntr/ntz070]
- Setiawati, Y., Mirantri, K., & Syulthoni, Z. B. (2020). The relationship between mother's parenting patterns and aggressive behavior of adolescent son in risk environments. *EurAsian Journal of BioSciences, 14*(1), 1-10. [Doi:10.13140/RG.2.2.33404.16005]
- Sifat, M. S., Ehlke, S. J., Ogunsanya, M., Frank-Pearce, S. G., Boozary, L. K., Alexander, A. C., & Kendzor, D. E. (2023). Greater Discrimination Frequency and Lower Distress Tolerance Are Associated with Mental Health Problems Among Racially Privileged and Minoritized Adults Accessing an Urban Day Shelter. *Journal of Racial and Ethnic Health Disparities, 1*(1), 1-17. [Doi:10.1007/s40615-022-01496-z]
- Simons, J. S., & Gaher, R. M. (2005). The distress tolerance scale: Development and Validation of a self-report measure. *Motivation & emotion, 50*(9), 38-205. [Doi:10.1007/s11031-005-7955-3]
- Sörman, K., Garke, M. Å., Isacson, N. H., Jangard, S., Bjureberg, J., Hellner, C., & Jayaram-Lindström, N. (2022). Measures of emotion regulation: Convergence and psychometric properties of the difficulties in emotion regulation scale and emotion regulation questionnaire. *Journal of Clinical Psychology, 78*(2), 201-217. [Doi:10.1002/jclp.23206]
- Tabakhnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistics* (5th ed.), Boston: Allyn & Bocon. [Doi: 10.12691/ajams-5-5-2]
- Thiel, A. M., Kilwein, T. M., De Young, K. P., & Looby, A. (2019). Differentiating motives for nonmedical prescription stimulant use by personality characteristics. *Addictive behaviors, 88*(1), 187-193. [Doi:10.1016/j.addbeh.2018.08.040]
- Veilleux, J. C., Pollert, G. A., Zielinski, M. J., Shaver, J. A., & Hill, M. A. (2019). Behavioral assessment of the negative emotion aspect of distress tolerance: Tolerance to emotional images. *Assessment, 26*(3), 386-403. [Doi:10.1177/1073191116689819]
- Vujanovic, A. A., Webber, H. E., McGrew, S. J., Green, C. E., Lane, S. D., & Schmitz, J. M. (2022). Distress tolerance: prospective associations with cognitive-behavioral therapy outcomes in adults with posttraumatic stress and substance use disorders. *Cognitive Behaviour Therapy, 1-17*. [Doi:10.1080/16506073.2021.2007995]
- Zeifman, R. J., Antony, M. M., & Kuo, J. R. (2020). When being imperfect just won't do: Exploring the relationship between perfectionism, emotion dysregulation, and suicidal ideation. *Personality and Individual Differences, 152*, 109-119. [Doi:10.1016/j.paid.2019.109612]
- Zimonyi, S., Kasos, K., Halmay, Z., Csirmaz, L., Stadler, H., Rózsa, S., & Kotyuk, E. (2021). Hungarian validation of the Buss-Perry Aggression Questionnaire—Is the short form more adequate?. *Brain and behavior, 1*(1), 1-10. [Doi:10.1002/brb3.2043]